

عنوان مقاله:

سازه در معماری

محل انتشار:

اولین کنفرانس سازه و معماری (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

مهرداد جواهریان - گروه معماری، دانشکده معماری و هنر، دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

در نگاه نخست سازه تدبیری برای برپایی بنا به نظر می رسد. چنین نگرشی جدایی سازه و معماری را به عنوان دو موضوع مجزا مطرح می کند. از تعریف معماری ارائه شده توسط ویتروویوس چنین استنباط می شود که سازه جزء تفکیک ناپذیر معماری است و در هر یک از حوزه ها یعنی استحکام، عملکرد و زیبایی نقش تعیین کننده دارد. سازماندهی فضایی، تشکیل حجم، تعریف فرم و فضا، تبیین نظام ساختاری توسعه فضا در معنا بخشی به محورها و آرایشها، بیان مفاهیمی چون: حصر، شروع، امتداد، ریتم، تکرار و... از نقشهای با اهمیت سازه در معماری به حساب می آیند. نقش سازه در تاثیر بر ذهن، انتقال مفاهیم و پیام های سمبلیک، چگونگی ادراک فضا، نمایش سطح تکنولوژی و رشد فناوری و بیان احساسات هنری موجب تقویت قابلیت های معماری به عنوان نیازی مبرم و هنری والا در زندگی بشر شده است. بدین ترتیب سازه را می توان به مثابه زبانی بیان و یا نقد معماری دانست. از طرف دیگر معماری خود رشد و توسعه سازه را سبب شده، شکل، مقیاس و نوع آنرا تعیین می کند. امروزه نیاز بیش از پیش در توجه به معماری فضاهای شهری و ساختمانهای عمومی که سازه در آنها بیشتر نمایان است افق جدیدی در تعامل معماری و سازه گشوده که بی شک معماری فردا را متحول خواهد کرد. همچنین تصور ساماندهی فضاهای داخلی بناها از دید معماری، خصوصا ساختمان های عمومی بدون عناصر سازه ای غیر ممکن است. این مقاله در تبیین تعامل میان سازه و معماری به عنوان دو قسمت جدایی ناپذیر سعی دارد استفاده از تمام توانایی ها در ایجاد و خلق فضای هنرمندانه را مطرح و پیشنهاد نماید و می تواند زمینه مناسبی برای رشد و توسعه هر دو حوزه و درک متقابل معماران و مهندسين ساختمان جهت بهتر و زیباتر شدن فضاهای زندگی انسان باشد.

کلمات کلیدی:

معماری، سازه، تعامل، فضا، فضای شهری، معماری سازه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/17380>

